

Reguli uniforme privind Contractul de Utilizare a Infrastructurii în Traficul Internațional Feroviar (CUI - Anexa E la Convenție)

Titlul I Prevederi generale

Articolul 1 Domeniu de aplicare

- § 1 Prezentele Reguli uniforme se aplică oricărui contract de utilizare a infrastructurii feroviare în scopul transportului internațional în sensul Regulilor uniforme CIV și al Regulilor uniforme CIM. Ele se aplică indiferent de locul de desfășurare a activității și de naționalitatea părților la contract. Prezentele Reguli uniforme se aplică chiar dacă infrastructura feroviară este gestionată sau utilizată de state ori de instituții sau organizații guvernamentale.
- § 2 Sub rezerva Articolului 21, prezentele Reguli uniforme nu se aplică în legătură cu alte relații de drept cum ar fi îndeosebi:
- a) răspunderea transportatorului sau a gestionarului pentru agenții acestora sau alte persoane ale căror servicii le utilizează pentru îndeplinirea sarcinilor lor;
 - b) răspunderea între transportator sau gestionar, pe de o parte, și terț, pe de alta parte.

Articolul 2 Declarația privind răspunderea în caz de pagube corporale

- § 1 Orice stat poate declara, în orice moment, că nu va aplica victimelor unor accidente survenite pe teritoriul său totalitatea prevederilor privind răspunderea în caz de pagube corporale, dacă victimele sunt cetățeni ai acelui stat sau au reședința obișnuită în acel stat.

- § 2 Statul care a făcut o declarație în conformitate cu § 1 o poate retrage în orice moment prin informarea depozitarului. Această renunțare va

avea efect la o lună de la data la care depozitarul o face cunoscută statelor membre.

Articolul 3 **Definiții**

În scopul prezentelor Reguli uniforme, termenul de:

- a) "infrastructură feroviară" înseamnă toate liniile feroviare și instalațiile fixe, în măsura în care acestea sunt necesare pentru circulația vehiculelor feroviare și siguranța traficului;
- b) "gestionar" înseamnă cel care pune la dispoziție infrastructura feroviară;
- c) "transportator" înseamnă cel care transportă persoane sau mărfuri pe calea ferată în trafic internațional, conform Regulilor uniforme CIV sau Regulilor uniforme CIM;
- d) "auxiliar" înseamnă agenții sau alte persoane ale căror servicii sunt utilizate de transportator sau gestionar pentru îndeplinirea contractului, în cazul în care acești agenți sau aceste alte persoane acționează în exercițiul funcțiunii lor;
- e) "terț" înseamnă orice persoană alta decât gestionarul, transportatorul și auxiliarii acestora;
- f) "licență" înseamnă autorizația acordată în conformitate cu legislația și prescripțiile statului în care transportatorul își are sediul de desfășurare a principalei sale activități, privind realizarea activității de transportator feroviar;
- g) "certificat de siguranță" înseamnă documentul care atestă, în conformitate cu legislația și prescripțiile statului în care se găsește infrastructura utilizată, că, din punct de vedere al transportatorului,
 - organizarea internă a întreprinderii precum și
 - personalul ce urmează a fi angajat și vehiculele ce urmează a se utiliza pe infrastructură,
 respectă cerințele impuse în materie de siguranță în vederea asigurării unor servicii care să nu prezinte nici un pericol pe această infrastructură.

Articolul 4

Drept imperativ

Dacă nu se prevede altfel în prezentele Reguli uniforme, orice stipulare care ar constitui, direct sau indirect, o derogare de la prezentele Reguli uniforme este nulă și neavenită. Nulitatea unor astfel de stipulări nu va atrage după sine nulitatea altor prevederi ale contractului. Cu toate acestea, părțile la contract își pot asuma răspunderi mai mari și obligații mai împovărătoare decât cele prevăzute în prezentele Reguli uniforme sau pot stabili o valoare maximă a despăgubirii pentru pagubele materiale.

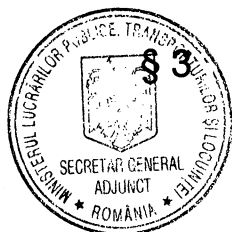
Titlul II

Contractul de utilizare

Articolul 5

Conținut și formă

- § 1 Relațiile între gestionar și transportator sunt reglementate printr-un contract de utilizare.
- § 2 Contractul reglementează în special condițiile administrative, tehnice și financiare de utilizare. Acesta trebuie să cuprindă cel puțin următoarele mențiuni:
- a) infrastructura ce urmează a se utiliza,
 - b) gradul de utilizare,
 - c) serviciile prestate de gestionar,
 - d) serviciile prestate de transportator,
 - e) personalul ce urmează a fi angajat,
 - f) vehiculele ce urmează a se utiliza,
 - g) condițiile financiare.

Contractul trebuie să fie încheiat în scris sau într-o formă echivalentă. Absența sau neregularitatea unui document scris sau a unei forme

echivalente a contractului, sau absența uneia din mențiunile specificate la § 2 nu vor afecta existența sau valabilitatea contractului, care rămâne sub rezerva prezentelor Reguli uniforme.

Articolul 6

Obligațiile specifice ale transportatorului și gestionarului

- § 1 Transportatorul trebuie să fie autorizat să realizeze activitatea de transportator feroviar. Personalul ce urmează a se angaja și vehiculele ce se vor folosi trebuie să respecte cerințele de siguranță. Gestionarul poate solicita transportatorului să dovedească, prin prezentarea unei licențe și a unui certificat de siguranță valabile, sau a unor copii legalizate ale acestora sau în orice alt fel, că aceste condiții sunt îndeplinite.

- § 2 Transportatorul trebuie să informeze gestionarul asupra oricărui eveniment susceptibil să afecteze valabilitatea licenței sale, a certificatelor de siguranță sau a altor dovezi.

- § 3 Gestionarul poate solicita transportatorului să dovedească că a încheiat o asigurare privind răspunderea suficientă, sau că a luat măsurile echivalente pentru a acoperi toate pretențiile, indiferent de motiv, la care se face referire la Articolele 9 până la 21. În fiecare an, transportatorul trebuie să dovedească printr-o atestare într-o formă corespunzătoare, că asigurarea privind răspunderea sau prevederile echivalente există încă; el trebuie să informeze gestionarul asupra oricărei modificări, înainte ca aceasta să devină valabilă.

- § 4 Părțile la contract trebuie să se informeze reciproc în legătură cu orice eveniment care ar putea împiedica executarea contractului pe care l-au încheiat.

Articolul 7

Durata contractului

- § 1 Contractul de utilizare poate fi încheiat pentru o perioadă determinată sau nedeterminată.

- § 2 Gestionarul poate denunța imediat contractul de utilizare în cazul în care:

- a) transportatorul nu mai este autorizat să îndeplinească activitatea de transportator feroviar;
- b) personalul ce urmează a fi angajat și vehiculele ce se vor utiliza nu mai îndeplinesc cerințele de siguranță;
- c) transportatorul are întârzieri de plăți, adică
 - 1. pe durata a două termene succesive de plată și cu o sumă care depășește contravaloarea taxei de utilizare pe o lună, sau
 - 2. pe o perioadă care acoperă două termene de plată și cu o sumă care este egală cu contravaloarea taxei de utilizare pe două luni;
- d) transportatorul a încălcat în mod evident una din obligațiile specifice prevăzute la Articolul 6 §§ 2 și 3.

§ 3 Transportatorul poate denunța imediat contractul de utilizare dacă gestionarul își pierde dreptul de a gestiona infrastructura.

§ 4 Fiecare parte la contractul de utilizare poate să-l denunțe imediat în cazul unei încălcări evidente a uneia din obligațiile principale de către cealaltă parte la contract, dacă acea obligație privește siguranța persoanelor sau mărfurilor; părțile la contract pot conveni asupra modalităților de exercitare a acestui drept.

§ 5 Partea la contract care a cauzat această denunțare răspunde față de cealaltă parte pentru paguba care a rezultat, cu excepția cazului în care dovedește că această pagubă nu a fost cauzată din vina sa.

§ 6 Părțile la contract pot conveni asupra condițiilor care derogă de la prevederile § 2 literele c) și d) și § 5.

Titlul III

Răspunderea

Articolul 8

Răspunderea gestionarului

§ 1 Gestionarul răspunde pentru:

- a) pagubele corporale (deces, vătămare corporală sau orice alt prejudiciu al integrității fizice sau psihice),
- b) pagubele materiale (distrugere sau avariere a unor bunuri mobile sau imobile),
- c) pagubele pecuniare rezultate din daune-interese datorate de transportator în virtutea Regulilor uniforme CIV și Regulilor uniforme CIM,

provocate transportatorului sau auxiliarilor acestuia în timpul utilizării infrastructurii și care își au originea în infrastructură.

§ 2 Gestionarul este exonerat de această răspundere:

- a) în caz de pagube corporale și de pagube pecuniare care rezultă din daunele-interese datorate de transportator în virtutea Regulilor uniforme CIV
 - 1. dacă evenimentul care aduce după sine pagube a fost provocat de circumstanțe exterioare exploatării, pe care gestionarul, cu toate diligențele cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu le-a putut evita și a căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina,
 - 2. în măsura în care evenimentul care aduce după sine pagube este provocat din vina unei persoane care suportă paguba,
 - 3. dacă evenimentul care aduce după sine pagube se datorează comportamentului unui terț, pe care gestionarul, cu toate diligențele cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu l-a putut evita și a căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina;
- b) în caz de pagube materiale și de pagube pecuniare rezultate din daunele-interese ce trebuie plătite de transportator în virtutea Regulilor uniforme CIM, când paguba este provocată din vina

transportatorului sau dintr-o dispoziție a transportatorului care nu poate fi atribuită gestionarului, sau din cauza unor circumstanțe care nu au putut fi evitate de gestionar și a căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina.

- § 3 Dacă evenimentul care aduce după sine pagube se datorează comportamentului unui terț și dacă, în ciuda acestui fapt, gestionarul nu este în întregime exonerat de răspundere în conformitate cu § 2, litera a), el va răspunde în întregime până la limita stabilită în prezentele Reguli uniforme și fără a aduce atingere eventualei sale acțiuni în regres împotriva terțului.
- § 4 Părțile la contract pot conveni dacă, și în ce măsură, gestionarul răspunde pentru pagubele provocate transportatorului datorită întârzierii sau unei perturbări în exploatare.

Articolul 9

Răspunderea transportatorului

§ 1 Transportatorul răspunde pentru:

- a) pagube corporale (deces, vătămare corporală sau orice alt prejudiciu al integrității fizice sau psihice),
- b) pagube materiale (distrugere sau avarie a unor bunuri mobile sau imobile),

produse gestionarului sau auxiliarilor acestuia, în timpul utilizării infrastructurii, de mijloacele de transport utilizate sau de persoanele sau mărfurile transportate.

§ 2 Transportatorul este exonerat de această răspundere:

- a) în caz de pagube corporale
 - 1. dacă evenimentul care aduce după sine pagube a fost provocat de circumstanțe exterioare exploatării, pe care transportatorul, cu toate diligențele cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu le-a putut evita și a căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina,
 - 2. în măsura în care evenimentul care aduce după sine pagube este provocat din vina unei persoane care suportă paguba,

3. dacă evenimentul care aduce după sine pagube se datorează comportamentului unui terț, pe care transportatorul, cu toate diligențele cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu le-a putut evita și a căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina;
- b) în caz de pagube materiale, când paguba este provocată din vina gestionarului sau dintr-o dispoziție a gestionarului care nu poate fi atribuită transportatorului sau din cauza unor circumstanțe pe care transportatorul nu le-a putut evita și a căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina.

§3 Dacă evenimentul care aduce după sine pagube se datorează comportamentului unui terț și dacă, în ciuda acestui fapt, transportatorul nu este în întregime exonerat de răspunderea sa în conformitate cu § 2, litera a), el va răspunde în totalitate până la limita stabilită de prezentele Reguli uniforme și fără a aduce atingere eventualei sale acțiuni în regres împotriva terțului.

§ 4 Părțile la contract pot conveni dacă, și în ce măsură, transportatorul răspunde pentru pagubele provocate gestionarului datorită unei perturbări în exploatare.

Articolul 10

Cauze concomitente

§ 1 În cazul în care cauzele imputabile gestionarului și cauzele imputabile transportatorului au contribuit la producerea pagubei, fiecare parte la contract răspunde numai în măsura în care cauzele ce îi sunt imputabile în virtutea Articolelor 8 și 9, au contribuit la producerea pagubei. Dacă este imposibil de stabilit în ce măsură respectivele cauze au contribuit la producerea pagubei, fiecare parte va suporta paguba pe care a suferit-o.

§ 2 § 1 se aplică prin analogie în cazul în care cauzele care sunt imputabile gestionarului și cauzele imputabile mai multor transportatori care folosesc aceeași infrastructură feroviară, au contribuit la pagubă.

§ 3 § 1, prima propoziție, se va aplica prin analogie, în cazul pagubelor vizate la Articolul 9, dacă cauzele imputabile unor transportatori care folosesc aceeași infrastructură au contribuit la pagubă. Dacă este imposibil de stabilit în ce măsură respectivele cauze au contribuit la

producerea pagubei, transportatorii vor răspunde în mod egal în fața gestionarului.

Articolul 11

Daune-interese în caz de deces

§ 1 În caz de deces, daunele - interese cuprind:

- a) toate costurile necesare în urma decesului, în special cele privind transportul decedatului și cheltuielile funerare;
- b) dacă decesul nu are loc imediat, toate daunele-interese prevăzute la Articolul 12.

§ 2 Dacă, în urma decesului, persoanele față de care decedatul a avut sau ar fi avut în viitor o obligație legală de întreținere, sunt private de acest sprijin, aceștia vor primi la rândul lor despăgubiri pentru pierderea suferită. Acțiunea în daune-interese de către persoane pe care decedatul le susținea material fără a fi obligat în mod legal să o facă, se va face conform legislației naționale.

Articolul 12

Daune-interese în caz de vătămare corporală

În caz de vătămare corporală sau de orice alte prejudicii ale integrității fizice sau psihice, daunele - interese vor cuprinde:

- a) toate costurile necesare, în special cele privind tratamentul și transportul;
- b) despăgubiri pentru prejudiciul cauzat, fie datorită invalidității totale sau parțiale de muncă, fie datorită creșterii nevoilor.

Articolul 13

Despăgubiri pentru alte prejudicii corporale

Legislația națională stabilește dacă și în ce măsură gestionarul sau transportatorul trebuie să plătească daune-interese pentru prejudicii corporale, altele decât cele prevăzute în Articolele 11 și 12.

Articolul 14

Forma și suma daunelor-interese în caz de deces și vătămare corporală

- § 1 Daunele-interese prevăzute la Articolul 11 § 2 și la Articolul 12, litera b) trebuie plătite sub forma unei sume totale. Totuși, dacă legislația națională permite acordarea unei rente, daunele-interese vor fi plătite în această formă, dacă ea este solicitată de persoana vătămată sau de persoanele îndreptățite la care se referă Articolul 11, § 2.
- § 2 Suma daunelor-interese acordate în baza § 1 se stabilește în conformitate cu legislația națională. Totuși, pentru aplicarea prezentelor Reguli uniforme, limita maximă per persoană va fi stabilită la 175.000 de unități de cont, ca sumă totală sau ca o rentă corespunzând acestei sume, acolo unde legislația națională prevede o limită maximă mai mică decât această sumă.

Articolul 15

Decăderea din dreptul de a invoca limitele de răspundere

Limitele de răspundere prevăzute în aceste Reguli uniforme, la fel ca și în prevederile legislației naționale, care limitează despăgubirea la o sumă determinată, nu se vor aplica dacă se face dovada că paguba a rezultat datorită unui act sau unei omisiuni pe care autorul pagubei a comis-o, fie cu intenția de a produce o astfel de pagubă, fie în mod temerar și în cunoștință de cauză că ar putea rezulta, probabil, o astfel de pagubă.

Articolul 16

Convertibilitate și dobânzi

- § 1 Dacă calcularea despăgubirii necesită convertibilitatea sumelor exprimate în unități monetare străine, conversiunea se va face la cursul valutar din ziua și locul plății despăgubirii.
- § 2 Persoana în drept poate pretinde dobânzi la despăgubire, acestea fiind calculate la cinci procente pe an, cu începere din ziua deschiderii procedurii de conciliere, a recursului la tribunalul de arbitraj prevăzut la Titlul V al Convenției, sau de la data instituirii procedurii legale.

Articolul 17

Răspunderea în caz de accident nuclear

Gestionarul și transportatorul sunt exonerati de răspunderea care îi incumbă în virtutea prezentelor Reguli uniforme în caz de pagubă produsă de un accident nuclear în care operatorul instalației nucleare sau o altă persoană care îl înlocuiește sunt răspunzători pentru această pagubă, conform legislației și prescripțiilor unui stat privind răspunderea în domeniul energiei nucleare.

Articolul 18

Răspunderea auxiliarilor

Gestionarul și transportatorul vor fi răspunzători pentru auxiliarii lor.

Articolul 19

Alte acțiuni în justiție

- § 1 În toate cazurile în care se aplică prezentele Reguli uniforme, orice acțiune în justiție privind răspunderea poate fi introdusă împotriva gestionarului sau a transportatorului, indiferent de temeiul acesteia, numai în condițiile și limitările acestor Reguli uniforme.
- § 2 Aceleași reglementări se aplică și în cazul tuturor acțiunilor în justiție introduse împotriva auxiliarilor pentru care răspunde fie gestionarul, fie transportatorul, așa cum este prevăzut în Articolul 18.

Articolul 20

Acorduri - litigii

Părțile la contract pot conveni asupra condițiilor în care se revendică sau se renunță la drepturile lor la daune-interese privind cealaltă parte la contract.

Titlul IV

Acțiuni în justiție ale auxiliarilor

Articolul 21

Acțiuni în justiție împotriva gestionarului sau împotriva transportatorului

- § 1 Orice acțiune în justiție privind răspunderea auxiliarilor transportatorului împotriva gestionarului pentru pagube cauzate de acesta, indiferent de temeiul acesteia, poate fi introdusă numai în condițiile și limitările prezentelor Reguli uniforme.
- § 2 Orice acțiune în justiție privind răspunderea auxiliarilor gestionarului împotriva transportatorului pentru pagube cauzate de acesta, indiferent de temeiul acesteia, poate fi introdusă numai în condițiile și limitările prezentelor Reguli uniforme.

Titlul V

Exercitarea drepturilor

Articolul 22

Proceduri de conciliere

Părțile la contract pot conveni asupra procedurilor de conciliere sau asupra apelului la tribunalul de arbitraj prevăzut la Titlul V al Convenției.

Articolul 23

Dreptul de regres

Temeiul plății efectuate de transportator în baza Regulilor uniforme CIV sau a Regulilor uniforme CIM nu poate fi contestat dacă despăgubirea a fost fixată de o instanță și dacă gestionarului, fiind înștiințat în mod corespunzător asupra procedurii, i s-a dat posibilitatea de a interveni în această procedură.

Articolul 24

Instanța

- § 1 Acțiunile în justiție fondate pe prezentele Reguli uniforme pot fi introduse în fața instanțelor competente ale statelor membre desemnate de comun acord între părțile la contract.
- § 2 Dacă părțile la contract nu convin în alt mod, instanța competentă va fi cea a statului membru în care gestionarul își desfășoară activitatea.

Articolul 25

Termenul de prescripție

- § 1 Termenul de prescripție pentru acțiunile în justiție fondate pe prezentele Reguli uniforme este de trei ani.
- § 2 Termenul de prescripție curge din ziua în care s-a produs paguba.
- § 3 În caz de deces al unor persoane, termenul de prescripție pentru acțiunile în justiție este de trei ani din ziua ulterioară zilei în care s-a produs decesul, fără a depăși însă cinci ani din ziua ulterioară zilei în care s-a produs accidentul.
- § 4 O acțiune în regres a unei persoane răspunzătoare poate fi introdusă chiar și după expirarea termenului de prescripție prevăzut la § 1, dacă ea este introdusă în termenul permis de legislația statului unde se desfășoară procedura. Totuși, termenul permis nu va fi mai mic de nouăzeci de zile de la data la care persoana care a introdus acțiunea în regres, a reglementat reclamația sau a fost înștiințată în legătură cu procedura deschisă împotriva sa.
- § 5 Termenul de prescripție se suspendă dacă părțile convin asupra unei proceduri de conciliere sau dacă este sesizat tribunalul de arbitraj prevăzut la Titlul V al Convenției.
- § 6 În celelalte cazuri, suspendarea și întreruperea termenului de prescripție sunt reglementate de legislația națională.

TRADUCERE CONFORMĂ
CU ORIGINALUL

DATA CONFIRMĂRII

[Handwritten signature]